

NORGES HØYESTERETT

Den 25. september 2007 avsa Høyesterett dom i

HR-2007-01632-A, (sak nr. 2007/865), straffesak, anke,

A (advokat Gunnar K. Hagen)

mot

Den offentlige påtalemyndighet (førstestatsadvokat Marit Bakkevig)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Stabel:** Saken gjelder utmåling av straff for innførsel av 20 kilo hasj.
- (2) Statsadvokatene i Oslo satte 5. november 2006 A og B under tiltale for overtredelse av straffeloven § 162 første og tredje ledd. Grunnlaget for tiltalen var innførsel til Norge av 94 kilo hasj, skjult i en personbil der A var sjåfør. Halden tingrett avsa 21. desember 2006 dom som for straffekravet for A hadde slik domsslutning:

”A, født 00.00.1984, dømmes for overtredelse av straffeloven § 162 første og tredje ledd første punktum, jf femte ledd, til en straff av fengsel i 5 – fem – år. Til fradrag i straffen går 274 – tohundreogsyttifire – dager for utholdt varetekt.”

- (3) B, som tingretten fant hadde hatt en mer sentral rolle i saken, ble dømt til fengsel i seks år og tre måneder.
- (4) A anket til lagmannsretten over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet. Lagretten svarte nei på spørsmålet om overtredelse av § 162 tredje ledd. Et nytt spørsmål om overtredelse av annet ledd ble besvart med ja. Borgarting lagmannsrett, som la til grunn at hans forsett omfattet 20 kilo hasj, avsa 30. april 2007 dom som for straffekravet for A hadde slik domsslutning:

”A, født 00.00.1984, dømmes for overtredelse av straffeloven § 162 første og annet ledd til en straff av fengsel i 3 – tre – år og 6 – seks – måneder.

Han tilkommer fradrag med 404 dager for utholdt varetekt.”

- (5) Også B anket. Han ble på nytt funnet skyldig etter § 162 tredje ledd, men straffen ble nedsatt til fengsel i seks år.
- (6) A har anket til Høyesterett over straffutmålingen. Han hevder at straffen er satt for høyt, og at det skulle ha vært lagt vekt på hans uforbeholdne tilståelse.
- (7) *Jeg er kommet til at anken fører frem, slik at straffen settes noe ned.*
- (8) A er en 23 år gammel marokkansk mann. Han er elektriker av yrke og er bosatt i Nederland. Han er funnet skyldig i å ha innført 20 kilo hasj til Norge. Innførselen skjedde fra Nederland via Tyskland og Sverige over Svinesund, lørdag 1. april 2006 kl. 09.00.
- (9) Bakgrunnen for saken er at A var på utkikk etter jobb da hans arbeidsgiver var konkurs. En venn skaffet ham kontakt med en mann ved navn C, som tilbød ham 1 500 euro for å frakte mellom 5 og 15 kilo hasj fra Nederland til Tyskland. Etter et par dager ble opplegget endret til å frakte hasj til Norge. Fordi dette var risikofylt, ble A denne gang lovet 5 000 euro, noe han aksepterte. C ba ham ta toget til Duisburg i Tyskland, der han ble møtt av B. B fikk en blancofullmakt fra A og kopi av identifikasjonspapirene hans. A tok deretter toget tilbake til Nederland, mens B ordnet med leasingkontrakt for en bil av typen BMW cabriolet i As navn. Det heter videre i lagmannsrettens dom:

”Dagen etter, 31. mars 2006, møtte A C i Nederland og fikk bilen med stoffet overlevert. Han fikk beskjed om å kjøre til en bensinstasjon/rasteplass på grensen mellom Nederland og Tyskland hvor B ville møte ham. De kjørte derfra i hver sin bil, B foran i en BMW X 5 og A etter i cabrioleten. De kjørte til Flensburg, videre gjennom Danmark via broene til Sverige og derfra til Norge. På en bensinstasjon underveis undersøkte A inne i bilen og i bagasjerommet om han kunne finne stoffet for å forsikre seg om at det var godt gjemt. Han fant ikke noe.

De tiltalte kom til Svinesund 1. april 2006 ca. kl. 09.00. All trafikk ble på dette tidspunkt ledet inn til tollstasjonen hvor det ble foretatt stikkkontroller. Bilene, som kom med 10 minutters mellomrom, ble uavhengig av hverandre stoppet og besluttet undersøkt. Narkotikahund ble benyttet. Den markerte i cabrioleten ved rommet hvor kalesjen legges ned. Der ble det funnet og beslaglagt 108 pakker med til sammen ca. 94 kg. hasjisj.”

- (10) Både A og B ble pågrepet. I politiavhør 2. april 2006 erkjente A at han hadde fraktet hasj, men bare ca. 20 kilo. Han ga videre en rekke opplysninger om hvordan transporten var arrangert og gjennomført, og om de bakkmennene han hadde hatt kontakt med. Det har imidlertid ikke lyktes politiet å identifisere noen av disse. I politiavhør 30. juni 2006 fortalte A om forbindelsen til B. B har hele tiden benektet ethvert kjennskap til innførselen. Lagmannsretten la, som tingretten, til grunn at han har hatt en mer sentral rolle i saken enn A, som bare har vært kurer.
- (11) Det er på det rene at det innførte kvantum hasj var på 94 kilo. A har helt siden politiavhøret den 2. april 2006 fastholdt at han ikke har kjent til at det dreiet seg om mer enn ca. 20 kilo. Både for tingretten og lagmannsretten erkjente han seg derfor bare delvis skyldig. Tingretten fant at forsettet omfattet hele kvantumet. Lagmannsretten la, ut fra lagrettens svar på tilleggsspørsmålene, til grunn at forsettet omfattet ca. 20 kilo.
- (12) Det skal derfor utmåles straff for innførsel av 20 kilo hasj. Det finnes ikke noe etablert straffnivå for befatning med et kvantum av denne størrelsesorden. Det dreier seg om et

relativt stort kvantum, og spredningspotensialet er ikke ubetydelig. Det er likevel langt fra dette til kvanta på oppunder 100 kilo, som var tilfelle i avgjørelsen i Rt. 2005 side 923, som gjaldt 92 kilo hasj, og som det er vist til i vår sak. Der uttalte Høyesterett at straffen for et slikt kvantum, og for befatning med 105 gram kokain, ut fra praksis som utgangspunkt ville ligge på noe over fem år. På den annen side har vi Rt. 2004 side 759, som gjaldt befatning med 8,2 kilo, og der Høyesterett uttalte at utgangspunktet ville være en straff av fengsel i to år og ni måneder. Det dreiet seg delvis om videresalg, og domfelte hadde i en del tilfeller fått andre til å kjøpe og frakte stoffet for seg. Kvantumet i vår sak er mer enn dobbelt så stort. Motivet er også her profitt, men det dreier seg om ren kurervirksomhet. Jeg antar derfor at en fengselsstraff på noe over tre år vil være et riktig utgangspunkt.

- (13) Spørsmålet er så i hvilken utstrekning det skal gis tilståelsesrabatt, slik at straffen kan settes ytterligere ned.
- (14) Det er, ut fra den beskrivelsen jeg tidligere har gitt, ikke tvilsomt at A har avgitt en uforbeholden tilståelse som skal tas i betraktning etter straffeloven § 59 annet ledd. Foranlediget av aktors prosedyre for Høyesterett, finner jeg grunn til å presisere at tilståelsen fullt ut dekker det forhold domfellelsen gjelder. Lagmannsretten fant likevel ikke grunn til å anvende bestemmelsen, og begrunnet dette med at A ble pågrepet med stoffet i bilen. Det er klart at dette gir tilståelsen mindre verdi for oppklaring av saken. Slik jeg ser det, kan imidlertid ikke det utelukke at det skal gis strafferabatt. As detaljerte forklaring til politiet om hvordan stoffet ble innført, om kontaktnettet bak, og ikke minst Bs rolle, bør også tillegges noe vekt. Selv om politiet ikke lyktes i å spore opp disse kontaktene etter As anvisninger, er det ikke anført at de var verdiløse eller villedende. Tilståelsen har uansett bidratt til avklaring av saken.
- (15) Etter en samlet vurdering finner jeg at straffen bør settes til fengsel i to år og ni måneder.
- (16) Varetektsfradraget er pr. i dag opplyst å være 552 dager.
- (17) Jeg stemmer for denne

D O M :

I lagmannsrettens dom gjøres den endring at straffen settes til fengsel i 2 – to – år og 9 – ni – måneder med fradrag av 552 – femhundreogfemtito – dager for varetektsfengsel.

- (18) Dommer **Lund:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
- (19) Dommer **Rieber-Mohn:** Likeså.
- (20) Dommer **Endresen:** Likeså.
- (21) Justitiarius **Schei:** Likeså.
- (22) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

I lagmannsrettens dom gjøres den endring at straffen settes til fengsel i 2 – to – år og 9 – ni – måneder med fradrag av 552 – femhundreogfemtito – dager for varetektsfengsel.

Riktig utskrift bekreftes: